

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/44/2013
Identifikačné číslo spisu:	6013200104
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6013200104.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa: J. M., nar. XX. I. XXXX, bytom R., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o priznanie starobného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 21Sd/36/2013-28 zo dňa 5. júna 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 21Sd/36/2013-28 zo dňa 5. júna 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X - I. zo dňa 11. januára 2013 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a / O.s.p. a potvrdil rozhodnutie odporkyne zo dňa 31. decembra 2012 č. XXX XXX XXXX X, ktorým odporkyňa podľa § 65 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) priznala navrhovateľovi starobný dôchodok od 15. apríla 2011 v sume 46,10 Eur mesačne, po zvýšení od 1. januára 2013 v sume 58,90 Eur mesačne.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s ustanovením § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľovi ich náhradu nepriznal, pretože navrhovateľ nebol v konaní úspešný, a preto mu nárok na ne nevznikol. Odporkyňa v tomto konaní nemá nárok na ich náhradu.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že navrhovateľ podal opravný prostriedok nedôvodne.

Poukázal na znenie ustanovenia § 142 ods.3 zákona, podľa ktorého poistné na dôchodkové poistenie sa môže zaplatiť aj dodatočne za obdobie, počas ktorého fyzická osoba a) mala prerušené poistenie podľa § 26, b) bola zaradená do evidencie nezamestnaných občanov alebo c) sústavne sa pripravovala na povolanie štúdiom na strednej alebo na vysokej škole po dovŕšení 16 rokov veku.

Na základe vykonaného dokazovania súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie z 31. decembra 2012 je vecne správne a vydané v súlade so zákonom. Navrhovateľ ku dňu uplatnenia nároku na priznanie starobného dôchodku - 15. apríla 2011 získal dobu dôchodkového poistenia 14 rokov a 127 dní a dodatočne zaplatil poistné na dôchodkové poistenie za obdobie od 4. februára 2005 do 3. októbra 2005 (za obdobie, kedy bol vedený v evidencii úradu práce), čím splnil zákonnú podmienku dôchodkového poistenia najmenej 15 rokov podľa § 65 ods. 1 zákona. Navrhovateľovi bola doba dôchodkového poistenia zhodnotená podľa evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia nachádzajúcich sa v evidencii odporkyne aj za výkon trestu odňatia slobody, ale len v rozsahu, kedy navrhovateľ vykonával prácu. Argument navrhovateľa, že bol vo výkone trestu v dobe od 1967 do 1990, teda 21,5 roka a v socializme sa vo výkone trestu muselo pracovať je právne irelevantný, pretože toto tvrdenie nie je ničím preukázané. Od 30. septembra 1992 bol navrhovateľ vo výkone trestu do 21. apríla 1993 a súčasne bol evidovaný na úrade práce. Navrhovateľ nebol formálne príslušným úradom práce vyradený z evidencie, je však zrejmé, že po nástupe na výkon trestu odňatia slobody nemohol byť naplnený zákonom stanovený účel evidencie, pretože navrhovateľ v tej dobe nemohol plniť povinnosti, ktoré mu ukladá zákon č. 1/1991 Zb. o zamestnanosti. V čase výkonu trestu odňatia slobody navrhovateľ nemohol poskytovať úradu práce potrebnú súčinnosť ako mu ukladá § 7 zákona č. 1/1991 Zb. o zamestnanosti, úrad práce mu nemohol sprostredkovať vhodné zamestnanie, čo sú dôvody na vyradenie z evidencie občanov hľadajúcich si zamestnanie. Na veci nič nemení skutočnosť, že navrhovateľ nebol formálne vyradený z evidencie. Doba od 30. septembra 1992 do 21. apríla 1993, kedy navrhovateľ bol v evidencii príslušného úradu práce evidovaný ako nezamestnaný občan hľadajúci zamestnanie nebola zhodnotená ako náhradná doba podľa § 9 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, pretože v skutočnosti bol navrhovateľ vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ilave. Doba výkonu trestu odňatia slobody, doba zamestnania a vymeriavacie základy boli navrhovateľovi zhodnotené podľa evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia nachádzajúcich sa v evidencii odporkyne v administratívnom spise. Po 31. decembri 2003 zákon už dobu evidencie občanov hľadajúcich zamestnanie nepovažuje za dobu dôchodkového poistenia (§ 15). Tvrdenie navrhovateľa, že pracoval v rôznych organizáciách bolo nekonkrétne. V rozsahu preukázania evidenčnými listinami zamestnávateľa bola doba dôchodkového poistenia odporkyňou zohľadnená. Právne irelevantné je aj tvrdenie navrhovateľa, že bol nútený pod násilím a nátlakom zaplatiť dodatočne dôchodkové poistenie, pretože už zo samotného inštitútu možnosti dodatočne doplatiť poistné je zrejmý dobrovoľný krok navrhovateľa.

Ako ďalej uviedol krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku suma priznaného starobného dôchodku je určená podľa § 66 ods. 1 zákona ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty, ktoré sú uvedené v rozhodnutí a sú uvedené v osobnom liste dôchodkového poistenia. Navrhovateľovi patrí v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona starobný dôchodok od 15. apríla 2011 v sume 46,10 EUR mesačne. Konkrétne námietky navrhovateľa k výpočtu neboli podané. Priznaná suma starobného dôchodku bola ďalej podľa § 82 zákona a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 344/2011 Z.z. a č. 329/2012 Z.z. zvýšená od 1. januára 2012 na sumu 47,70 EUR a od 1. januára 2013 na sumu 58,90 EUR mesačne.

Rozhodnutie z 11. januára 2013, ktorým odporkyňa bezprecedentne, nezmyselne a v rozpore s právnou úpravou zrušila rozhodnutie č. XXXXXX XXXX zo dňa 24. júna 2011 o zamietnutí žiadosti o priznaní starobného dôchodku navrhovateľa (ktoré bolo potvrdené právoplatným a vykonateľným rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici po preskúmaní NS SR) súd zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. pre nesprávne právne posúdenie. Takýto postup odporkyne nemá oporu v žiadnom ustanovení žiadneho zákona a nebol žiadny dôvod na to, aby odporkyňa o nároku navrhovateľa rozhodovala až po takomto zrušení rozhodnutia. Odporkyňa mala po dodatočnom zaplatení dôchodkového poistenia o nároku navrhovateľa opätovne rozhodnúť novým rozhodnutím (čo aj urobila rozhodnutím z 31. decembra 2012). Žiadne iné úkony nebolo potrebné vo vzťahu k predchádzajúcemu rozhodnutiu (navyššie potvrdenému krajským súdom) urobiť.

Proti rozsudku krajského soudu podal navrhovatel včas odvolání, protože podle jeho názoru rozhodnutí krajského soudu svědčí a je důkazem ako funguje komunistická zločinnost proti občanom SR a EÚ. Považoval za nesprávne, že mal doplatiť 623,13 Eur za obdobie od 4. februára 2005 do 3. októbra 2005, nakoľko toto obdobie nemá nič spoločné s jeho starobným dôchodkom. Uviedol, že má odpracované roky od 1967 do 1990 a má odpracované roky do starobného dôchodku.

Poukázal na to, že neboli robené odvody pre odporkyňu od roku 1993 až do roku 2004 zo strany ÚZNV - SR Ilava.

Taktiež je toho názoru, že zákony SR pre starobný dôchodok za roky 1967-1990 sa vzťahujú len na vyvolencov a prívržencov Štb. - komunistických fašistov.

Opakovane uviedol, že bol donútený zaplatiť 652 Eur pod zámienkou, že mu chýba do zápočtu 15 rokov 127 dní. Žiadal upraviť dôchodok do výšky 400 Eur a doplatiť sumu od vzniku starobného dôchodku od 15. apríla 2011.

Odporkyňa zotrvala na vecnej správnosti rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 31. decembra 2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spoj. s § 250i ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Ako bolo zistené z pripojeného spisu krajského súdu ako i dávkového spisu odporkyne navrhovateľovi bol priznaný starobný dôchodok podľa § 65 a § 82 zákona právoplatným rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 31. decembra 2012 od 15. apríla 2011 v sume 46,10 Eur mesačne. Žiadosťou zo dňa 15. apríla 2011 navrhovateľ požiadal o priznanie starobného dôchodku od 15. apríla 2011. Rozhodnutím odporkyne zo dňa 9. mája 2011 v spojení s rozhodnutím zo dňa 24. júna 2011 č. XXX XXX XXXX X bola žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku zamietnutá. Navrhovateľ získal 14 rokov a 127 dní obdobia dôchodkového poistenia, čiže nesplnil podmienku nároku na starobný dôchodok uvedenú v ustanovení § 65 ods. 1 zákona. Podľa potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene zo dňa 15. apríla 2011 bol navrhovateľ vedený ako uchádzač o zamestnanie od 9. októbra 1991 do 21. apríla 1993. Podľa evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia bol navrhovateľ vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v období od 30. septembra 1992 do 31. decembra 2003 a v dobe výkonu trestu odňatia slobody nebol zaradený na pravidelný výkon prác, nepripravoval sa na budúce povolanie štúdiom alebo predpísaným výcvikom, preto uvedená doba v súlade s § 255 ods. 1, prvá veta zákona a vyhlášky FMPaSV č. 149/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení na dôchodkové účely hodnotená nebola. Doba, kedy bol navrhovateľ vedený v evidencii občanov hľadáajúcich zamestnanie bola zhodnotená od 9. októbra 1991 do 29. septembra 1992, pretože navrhovateľ dňa 30. septembra

1992 nastúpil na výkon trestu odňatia slobody a nebolo preukázané, že bol dôchodkovo poistený. Doba od 30. septembra 1992 do 21. apríla 1993, kedy navrhovateľ bol v evidencii príslušného úradu práce evidovaný ako nezamestnaný občan hľadajúci zamestnanie nebola zhodnotená ako náhradná doba podľa § 9 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, pretože v skutočnosti bol navrhovateľ vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ilave a nemohol úradu práce poskytovať potrebnú súčinnosť na to, aby mohol byť v evidencii nezamestnaných občanov hľadajúcich zamestnanie.

Z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za zákonné a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.